

C/2023/142

16.10.2023

Kanne 17.7.2023 – ABN AMRO Bank ja ABN AMRO Hypotheken Groep v. SRB

(Asia T-428/23)

(C/2023/142)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantajat: ABN AMRO Bank NV (Amsterdam, Alankomaat) ja ABN AMRO Hypotheken Groep BV (Amersfoort, Alankomaat) (edustajat: asianajajat R. Raas ja T. Barkhuysen)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan osittain yhteisen kriisinratkaisuneuvoston 2.5.2023 antaman päätöksen (SRB/ES/2023/23) liitteineen siltä osin kuin siinä vahvistetaan virheellisesti ja perusteettomasti ABN AMRO Hypotheken Groepin (jäljempänä AAHG) maksusuudet vuosille 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 ja/tai 2023, koska siinä otetaan huomioon AAHG:n kirjanpidollinen oikaisuera kyseisiä maksuja laskettaessa ja erityisesti AAHG:n velkojen kokonaismäärässä, ja
- velvoittamaan yhteisen kriisinratkaisuneuvoston korvaamaan ABN AMRO:n oikeudenkäyntikulut, tai toissijaisesti asianmukaisen osan sen oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: riidanalaisessa päätöksessä vahvistetaan AAHG:n maksuosuus yhteiseen kriisinratkaisuneuvostoon vuosille 2016–2023 vastoin asetusta (EU) N:o 806/2014 ja delegoitua asetusta (EU) 2015/63 (jäljempänä delegoitu asetusta), koska siinä lasketaan perusteettomasti ja virheellisesti kirjanpidollinen oikaisuera mukaan veropohjaan eikä sitä jätetä maksuosuuden laskennan ulkopuolelle konsernin sisäisenä velkana delegoidun asetuksen 2015/63 5 artiklan 1 kohdan perusteella. ABN AMRO kantaa luonnollisestikin oman vastuunsa yhteisen kriisinratkaisuneuvoston rahoituksesta, mutta ei halua maksaa perusteettomasti kaksinkertaista määrää samasta velvollisuudesta. Se toteaa tältä osin, että yhteinen kriisinratkaisuneuvosto:
 - on ottanut riittämättömästi huomioon erityiset olosuhteet, jotka seuraavat tavasta, jolla ABN AMRO on toteuttanut arvopaperistamisensa
 - on tulkinut asetuksen N:o 806/2014 70 artiklaa vastoin tämän asetuksen sanamuotoa, tavoitteita ja asiayhteyttä, koska se ei ole ottanut huomioon ainoastaan AAHG:n tosiasiallisia velvoitteita veropohjaa laskettaessa
 - on soveltanut delegoidun asetuksen 2015/63 3 artiklan 11 kohtaan sisältyvää käsitettä ”velkojen kokonaismäärästä” perusteettomasti ja virheellisesti määrittäessään yhteiseen kriisinratkaisuneuvostoon maksettavan maksuosuuden kiinteää osaa, vaikka tätä käsitettä on sovellettava vain riskeihin sopeutettujen maksuosuuksien osalta, ja
 - on soveltanut asetusta N:o 806/2014 ja delegoitua asetusta 2015/63 niiden tavoitteiden vastaisesti, mistä seuraa epäoikeudenmukainen kahteen kertaan huomioon ottaminen, mitä ei voida oikeuttaa.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisella päätöksellä loukataan oikeusvarmuuden periaatetta, luottamuksensuojan periaatetta sekä oikeutta hyvään hallintoon (perusoikeuskirjan 41 artikla), joita on tarkasteltava yhdessä omistusoikeuden (perusoikeuskirjan 17 artikla) valossa.
 - yhteinen kriisinratkaisuneuvosto on peruuttanut de facto lainvastaisesti AAHG:n osalta aiemmin vuosille 2016–2022 vahvistetut maksupäätökset
 - yhteinen kriisinratkaisuneuvosto on muuttanut – myös vuoden 2023 osalta – vuosikautia jatkunutta käytäntöään AAHG:n maksuosuuksien vahvistamisessa ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston ja De Nederlandsche Bank N.V:n (jäljempänä DNB) vuosikautia ABN AMRO:n osalta aikaansaamia odotuksia, jotka seuraavat yhteisen kriisinratkaisuneuvoston ja DNB:n välisestä kirjeenvaihdosta ja virallisista maksupäätöksistä vuosille 2016–2022

- ABN AMRO on toiminut sille syntyneen luottamuksen mukaisesti. Tästä syystä ABN AMROLLa ei ollut mahdollisuutta kirjata arvopaperistamista kirjanpidossa toisella tapaa, lopettaa sitä tai purkaa sitä aikaisemmin, mikä olisi mahdollistanut kirjanpidollisen oikaisuerän ja siten myös epäoikeudenmukaisen kahteen kertaan huomioon ottamisen poistamisen.
3. Kolmas kanneperuste: yhteisen kriisintarkkailuneuvoston riidanalaisella päätöksellä loukataan sellaisenaan myös suhteellisuusperiaatetta (SEUT 5 artiklan 4 kohta ja perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohta), jota suojataan myös oikeudella hyvään hallintoon (perusoikeuskirjan 41 artikla) ja omistusoikeudella (perusoikeuskirjan 17 artikla).
- ABN AMROn on pitänyt osallistua nyt AAHG:n nimissä huomattavasti liian korkealla määrällä yhteisen kriisintarkkailuneuvoston rahoitukseen.
 - Riidanalaisesta päätöksestä ABN AMROlle aiheutuvilla negatiivisilla seurauksilla ei ole mitään yhteyttä yhteiselle kriisintarkkailuneuvostolle kuuluvaan päämäärään.
-